

Форум Атомпрофспілки:
звіт учасників від ЧАЕС

Збори резервістів.
Розповідь командира роти

Туристично-інформаційний
центр Славутича

НОВИНИ ЧАЕС

13 жовтня 2020 | №26 (1521)

Офіційна газета ДСП «Чорнобильська АЕС»

14 ЖОВТНЯ

**День захисників
і захисниць
України**

ПКПТРВ: зелене світло для третього етапу «гарячих» випробувань

Завершився процес ліцензування діяльності з переробки та зберігання радіоактивних відходів — ЧАЕС отримала ліцензії на введення в експлуатацію установки вилучення твердих відходів та заводу з переробки твердих відходів промислового комплексу з поводження з твердими радіоактивними відходами.

Промисловий комплекс з поводження з твердими радіоактивними відходами (далі: ПКПТРВ) призначений для приймання, переробки і/або захоронення твердих радіоактивних відходів, накопичених за час експлуатації та тих, що утворилися в процесі зняття з експлуатації ЧАЕС, а також експлуатаційних радіоактивних відходів об'єкта «Укриття».

За попередніми підрахунками, прогнозований обсяг РАВ при знятті з експлуатації енергоблоків ЧАЕС та перетворенні об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему складає близько 180 000 м³, що за об'ємом приблизно дорівнює майже 70 «олімпійським» басейнам. Частка твердих РАВ — близько 140 000 м³.

На даний момент у сховищах накопичено вже понад 2 500 м³ твердих РАВ.

«Отримання ліцензій на ПКПТРВ — це ще одне велике досягнення у роботі ЧАЕС. Фактично це був останній об'єкт, що створено коштом міжнародної матеріально-технічної допомоги і нам довго вказували на те, що його усе ще не введено в експлуатацію. Тепер же ми можемо сказати, що у нас все знаходиться в роботі!», — так прокоментував отримання ліцензій виконуючий обов'язки генерального директора ДСП ЧАЕС Валерій СЕЙДА.

Отриманню ліцензій передувала ліцензійна перевірка у вересні 2021. Її

завданням було перевірити повноту і достовірність відомостей, що містяться у документах, доданих до заяв на отримання ліцензій, а також готовність ПКПТРВ до поводження з РАВ, забезпечення аварійної готовності об'єкта, функціонування системи радіаційного контролю тощо.

«У процесі проведення інспекційного обстеження комісія відвідала наш об'єкт, де оглянула обладнання, що бере участь у технологічному процесі з переробки та зберігання радіоактивних відходів.

Крім того, було перевірено якісні та кількісні показники серед персоналу. Інспектори переконалися, що об'єкт має достатню кількість працівників для проведення діяльності з переробки та зберігання радіоактивних відходів, а також, що цей персонал володіє навичками роботи з обладнанням», — коментує інспекцію заступник начальника цеху з поводження з радіоактивними відходами Ілля ШУМКОВ.

За словами pana Шумкова, отримання ліцензій дає ЧАЕС «зелене світло» для переходу до третього, завершального етапу «гарячих» випробувань, а згодом — до повноцінної експлуатації.

8 жовтня — День юриста

З 1997 року в Україні 8 жовтня відзначається День юриста. Вважається, що саме у цей день у 1016 році Київський князь Ярослав Мудрий видав перше зведення законів «Руська правда».

Про роботу юридичного відділу ЧАЕС з нагоди свята розповідає начальник підрозділу Роман ТОПАЛО.

— Розкажіть, будь ласка, скільки на даний момент на ЧАЕС професійних юристів, і які у вас обов'язки?

— Якщо говорити про фахових юристів, то на станції їх працює досить багато. А тому привітання із Днем юриста не обмежуються лише юридичним відділом, де наразі працюють 5 професіоналів. Щодо фахових юристів у інших відділах і цехах, то я знаю, що колеги працюють у ВУП, ВВФА, СФЗ, фінансах, а також навіть у ВІП РМ.

Завданням юридичного відділу (далі: ЮВ) є організація правової роботи на станції, захист її інтересів під час представництва у відносинах із держорганами.

Також ЮВ опікується питаннями правової експертизи проектів внутрішніх документів станції, здійснює перевірку документів, що надходять від учасників публічних закупівель. Тож, ми залучаємось до всіх правових пи-

тань, які виникають у повсякденній діяльності підрозділів станції.

— Які труднощі виникають у вашій роботі?

— Труднощі, які доводиться долати юридичному відділу у своїй роботі, в основному пов'язані з нестабільністю правового регулювання багатьох цілком життєвих ситуацій, що виникають на станції. Як відомо, законодавство в Україні змінюється доволі часто, а на зламі епох — ще і кардинально. За цих обставин досвідчений юрист має постійно слідкувати та перевіряти численні норми законодавства, які насправді можуть «по-новому» регулювати, здавалося б, вже «знайомі ситуації».

Під зміни підпадають строки, в межах яких юристи мають вживати заходів правового захисту інтересів станції.

Або, наприклад, цього року було розширено категорію осіб, які можуть брати додаткові відпустки. Так, були прийняті відповідні зміни у законодавстві, які, за наявності певних умов, надають можливість одному із батьків скористатись додатковою оплачуваною відпусткою тривалістю 10 днів. Раніше така можливість була передбачена лише для матері, але з квітня цього року право на додаткову відпустку визнається і за батьком та визначається вже на розсуд батьків.

— То Ви вже плануєте таку відпустку?

— Поки що ні! [Сміється]. Проте я вже перебував у тривалій відпустці для догляду за дитиною. Як на мене, навіть 10 днів на рік є суттєвим продовженням щорічної відпустки, коли в одного з батьків є змога приділити більше уваги родині.

— Чи можете ви розповісти цікаві моменти, які виникали у вашій практиці?

— Складовою роботи юриста є службові відрядження. Одним із цікавих прикладів практики є випадок, що трапився у справі, яка розпочалась у Миколаєві, продовжилась у Одесі, і закінчилась у Києві. За півроку я мав нагоду двічі літати на південь України. Це були необхідні подорожі, які до того ж принесли перемогу іноземному інвестору.

Цікавим було те, що судова справа, яка розглядалась у Миколаєві і переглядалась у апеляційному суді в Одесі, була направлена касаційним судом на новий розгляд до Миколаєва. Тому подорожі на цьому не припинились. [Сміється].

Особливо складні справи можуть переглядатись неодноразово та їх остаточно вирішення триває роками, коли можуть вже змінитись обставини, які стали підставою для звернення до суду. Але невинувато тривалий судовий розгляд є проблемою не тільки в Україні.

Я схилиюсь до того, що успішний

судовий юрист повинен мати переконливу правову позицію, яку може довести у суді. Кожного разу, коли ти, затамувавши подих, очікуєш проголошення судового рішення, яке з рештою винесено на твою користь, ти по-особливому відчуваєш відповідальність професії.

— Чи є якась специфіка роботи юриста на ЧАЕС? З ким доводиться працювати?

— До роботи на станції я працював у приватному секторі, і я навіть подумки не уявляв, що мені колись випаде нагода безпосередньо тут працювати.

Брат мого батька був учасником ліквідації аварії, тому станція для мене завжди була оповита таємницями та доволі поширеними упередженнями про радіаційний фон.

Проте, тільки розпочавши роботу на ЧАЕС, я одразу отримав перше приємне враження від спілкування із колегами. Для мене було доволі несподіваним дізнатись, що на станції успішно впроваджено систему електрон-

ного документообігу, чого не було в багатьох іноземних компаніях, де я працював.

Звичайно, після роботи у приватних структурах дається взнаки певна специфіка роботи станції, виробнича діяльність якої підпадає під надзвичайно суворі ліцензійні умови регулятора. Це вимагає від ЮВ залучення багатьох технічних аспектів у ситуаціях, коли необхідний правовий аналіз тих чи інших питань.

Коло державних органів, з яким доводиться спілкуватись, і рішення, які можуть вплинути на діяльність станції, є доволі широким. Тому правова робота вимагає специфічної експертизи одночасно у таких галузях, як, наприклад, пожежна безпека, трудове законодавство і фінанси.

— Якими якостями повинна володіти людина, щоб досягти успіху в юриспруденції?

— Людину, яка обрала шлях правника, має характеризувати постійна жага до нових знань. Саме тому юристу важливо постійно цікавитись змінами у

суспільному житті, які неминуче призводять до змін у законодавстві. Усвідомлення важливості та здатність врегулювати будь-яку життєву ситуацію у правовому полі відрізняє правника з-поміж інших професій.

Також правник має відзначатись взірцевою етичною поведінкою та моральними якостями не лише під час виконання професійних обов'язків.

Якщо ж мова йде про правову освіту (роботу викладачів), нормотворчу діяльність (роботу науковців або державного апарату) чи звершення правосуддя (роботу судді або апарату суду), тоді також додаються і вимоги щодо їх доброчесності.

— Що б ви побажали своїм колегам з нагоди професійного свята?

— Я хочу побажати колегам завзяття та щирої віри у справу, яку вони виконують! Нехай Ваші рішення будуть завжди виваженими, робота — цікавою, а її результати — успішними.

Дорогу здолає той, хто йде!

Збори резервістів. Розповідь командира роти

З 22 вересня по 1 жовтня у Вишгородському районі проходили збори військовослужбовців та резервістів з навчання територіальній обороні. Військовозобов'язані та резервісти під час зборів відпрацьовували практичні дії з оборони району та об'єктів інфраструктури, а також підвищували навички у військовій справі.

Командиром роти, у якій проходили збори славутичани, став Валерій ХУДОЛІЙ, який і розповів деталі події.

— Розкажіть, будь ласка, де і як проходили збори?

— Штаб і батальйон резервістів знаходився недалеко від Іванкова, у селі Рудня-Димерська. У складі батальйону було три роти. Ми були 114 ротою окремої бригади територіальної оборони.

Наша рота була найбільшою за кількістю — 48 осіб зі Славутича (працівники ЧАЕС та АРС), Іванкова, Вишгорода і ще кількох найближчих сіл.

Розпорядок дня був таким: підйом о 5:30, вранішні процедури, отримання зброї, завтрак, шиккування, пересування до місця проведення занять.

Обід був після завершення занять, тобто він міг бути о 13:00, а іноді і о 15:00. Обід готувала Національна гвардія України і передавала нам у термосах. Після обіду продовжувалися заняття.

О 18:30 ми здавали зброю і о 19:00 йшли на вечерю. Після вечері у нас був вільний час.

— Чим корисні такі збори?

— По-перше, резервісти гадують молодість. Нам видавали абсолютно

новий одяг, спальники і нову зброю.

По-друге, ми проходили стрілецьку підготовку — їздили стріляти на полігон Національної гвардії України. Ми вивчали тактичну медицину, вчилися закривати рани, допомагати постраждалим, евакуювати. Головне те, що цю тактичну медицину викладала сержант 72-ї бригади — жінка, яка виносила поранених ворожими кулями бійців, і яка на практиці знає, що і як треба робити.

Також ми навчалися поводженню з мінно-підіривними предметами. Інструктор показував, як поводитися з мінами, розтяжками та невідомими предметами.

Заняття з мінно-підіривної справи нам проводили бойові офіцери, які тільки місяць тому прийшли з зони АТО. Це 72-га окрема механізована бригада

ЦІКАВО

імені Чорних запорожців (Біла Церква). Заняття були дуже цікаві та корисні. Викладачі на найвищому рівні!

Крім цього, ми вчилися охороняти кордон України, боротися з диверсійно-терористичними групами. Ми виїжджали на навчання до Іванкова, де захищали райдержадміністрацію і найближчі блокпости, охороняли міст через річку Тетерів. Наша третя рота затримала диверсанта на цих двох завданнях, за що нам була висловлена окрема подяка.

Рота була хоч і найчисельніша, але і найбільш дисциплінована. У перший же вечір всі зрозуміли, що буде дисципліна — жодного алкоголю та розсіяності. Протягом усіх днів ми були завжди першими для отримання зброї, походу у їдальню, шиккування. Наша рота ходила стройовим кроком і був повний порядок, тому практично всі наші військовослужбовці отримали подяки від Вишгородської районної держадміністрації і від командування Сухопутних військ ВСУ «Північ».

— Чи були якісь недоліки у зборах? Ми не обирали час проведення зборів, а також ми не знали, куди ми їдемо, оскільки одночасно такі збори проводилися по всій Україні.

Три дні була дощова погода (щоправда, у нас були водонепроникні кос-

тюми), умивальник та душ були на вулиці.

Я поспілкувався з нашими резервістами і зрозумів, що практично усім сподобалося брати участь у подібних зборах, і практично всі готові у тому ж складі і з тим же командиром ще раз

— Збори плануються у наступному році. Два резервіста, які брали участь у зборах, виступили з бажанням служити за контрактом. В цих умовах людина продовжує працювати на своєму робочому місці, але під час організації зборів, вона буде першою у списках.

поїхати на такі збори. Ми навіть створили групу у Вайбері для обміну фотографіями і повідомленнями.

Хоча, звичайно ж, були люди, які залишилися незадоволеними роботами на полігоні в дощ.

— Чи плануються ще подібні збори?

Як командир третьої роти хочу подякувати усьому особистому складу і побажати їм здоров'я!

На жаль, багато хто застудився від сирих, холоду, душі на вулиці і холодних спальних приміщень, тож нехай одужують якнайшвидше!

ПРОФСПІЛКА

Форум Атомпрофспілки: звіт учасників від ЧАЕС

«Атомна енергетика — гарант незалежності України» — таким гаслом розпочався форум Атомпрофспілки, що проходив з 23 по 26 серпня у Затоці Одеської області.

Програма заходів складалася із двох днів панельних дискусій та одного пленарного дня.

Делегацію ЧАЕС представляли голова Первинної профспілкової ор-

ганізації Богдан Сердюк, заступник голови ППО Олександр Панченко, голова ОМ ППО Гінтарія Падун, а також члени профспілкового активу та ради молоді.

— Що таке Форум Атомпрофспілки? — Богдан Сердюк: Треба сказати, що Атомпрофспілка пішла шляхом укрупнення своїх заходів, у тому числі тих, які проводилися вже під час пандемії. Раніше у нас був Форум організації мо-

лоді Атомпрофспілки (далі: ОМ), він був у нестандартному та більш сучасному форматі, аніж Пленум ЦК, бо сам по собі Пленум був традиційним трибунним заходом, де був один доповідач, а інші — слухачі. Атомпрофспілка перейняла цей досвід і поєднала Форум ОМ та Пленум ЦК, тому подія і зайняла три дні. Взагалі, на мій погляд, цей захід перетворюється на достатньо потужну платформу обговорення проблем атомної енергетики в Україні.

В цілому у Форумі брала участь рекордна кількість людей — майже 250 представників різних організацій профспілки, адже всього ми маємо близько 80 первинних організацій. Це були не тільки атомні станції та НАЕК, не тільки ЧАЕС та СхідГЗК [*Східний гірничо-збагачувальний комбінат — ред.*], а й підприємства зони відчуження, а також представники профспілок Міністерства екології, Енергоатому та менших за масштабом організацій, як, наприклад, КІЕП [*Київський інститут «ЕнергоПроект» — ред.*].

— Як проходив Форум?

— Перший день панельних дискусій був присвячений розвитку атомної енергетики та промисловості, а також ролі профспілки у вирішенні поставлених завдань.

Учасники Форуму говорили про те, що атомна енергетика займає все більш значиму роль у енергобалансі країни. Говорилось про перспективу прийнятих на міжнародному рівні документів, відповідно до яких традиційна енергетика, тобто вугільна теплова генерація, буде відходити у минуле, оскільки через рік-два вони почнуть платити великі штрафи за викиди. До того ж, увага компетентних осіб все більше приділяється малим модульним реакторам та добудові нових блоків в Україні. У тому числі обговорювався меморандум між НАЕК та Westinghouse з добудови нових енергоблоків.

Чорнобильська АЕС не залишилась осторонь. Хочу подякувати начальнику відділу стратегічного планування Дмитру Стельмаху, який на дуже достойному рівні зробив презентацію та роз'яснив присутнім про фактичний стан справ зі зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та про наші перспективи. Він дуже доступно пояснив працівникам діючих АЕС, що зняттям з експлуатації треба займатись вже сьогодні, як саме це робити, а також де ЧАЕС може «підставити плече».

Стосовно президіуму, то за своєю програмою я вперше брав участь. Був введений до робочої комісії із галузевої

угоди, якою до цього керувала Максим Іванович Орлов (колишній голова ППО ЧАЕС — ред.). На статутній комісії також одним із питань були вибори голови ППО ЧАЕС шляхом прямого делегування, щодо якого накопичується все більше питань. Що є приємним, так це те, що ми стали одними із перших і можливо, що за таким методом майбутнє.

Протягом пленарного дня було прийнято два рішення, пов'язаних із цим: змінена інструкція про звіти та вибори вже з урахуванням невеликого, але корисного досвіду ЧАЕС. Крім того, відредагували прийняте раніше рішення про звіти та вибори у профспілці, які вже мають розпочатись. Врахувалось те, що у багатьох цехах та відділах ці вибори вже пройшли і їх не треба проводити повторно.

Третій блок пленуму був присвячений проблемам фінансування підприємств зони відчуження. Ми з Миколою Тетеріним (головою Чорнобильської об'єднаної організації профспілок — ред.) доповідали в цьому напрямку. Розповіли про те, що вже було зроблено.

На жаль, фінансування на майбутній рік не змінилось, залишилось на рівні поточного. Також розповіли вже з використанням цифр про те, що ріст заробітних плат на діючих станціях перевищує такий на ЧАЕС та підприємствах зони та, як результат, про настрій у колективах. Виходячи з росту цін на енергоносії, фінансові проблеми будуть поглиблюватись. Тому було прийнято рішення про колективне звернення.

Третій день Форуму стосувався більше звітів молоді про різні напрямки своєї роботи. Звичайно, що цей день був більш цікавим молодіжній частині нашої делегації.

Головна цінність Форуму — це можливість прямого спілкування із більш досвідченими колегами з інших атомних станцій. Мені та моєму заступнику, наприклад, корисно спілкуватись із головами профкомів, завідувачими оргвідділів, юристами.

Виявилось, що у багатьох питаннях нема єдиного підходу. Молоді теж було цікаво спілкуватись, обмінюватись досвідом і напрацьовувати особисті зв'язки. Таким чином Атомпрофспілка стає такою родиною чи навіть соціальною мережею.

— Що нового на Форумі ви почерпнули як голова організації молоді ППО ЧАЕС?

— Гінтарія Падун: Третього дня однією з тем панельних дискусій була «Місце молодого працівника в атомній галузі та підприємствах ДП НАЕК «Енергоатом». Піднімались дуже важливі питання. У дискусіях брали участь як представники адміністрації НАЕК та АЕС України, так і представники організацій молоді: методи мотивації та заохочення молодих працівників. Наприклад, в Енергоатомі практикується видача кредитів на житло. Також розглядалось питання преміювання до Дня енергетика молодих працівників, які не відпрацювали повний календарний рік, молодих матусь у декреті та мобілізованих у лави Збройних Сил України.

Я буду працювати над цим питанням спільно з іншими організаціями молоді, тому що одним із головних мотиваторів для молодого покоління завжди була фінансова складова.

Крім того, на майданчиках інших АЕС проводиться дуже багато цікавих заходів. Одними з «хедлайнерів» зі спортивних змагань є Рівненська АЕС. Вони, наприклад, проводять триатлон (легкоатлетичний забіг) під градірнями.

У нас вже була практика проведення дуатлону під час спартакіади молоді Атомпрофспілки, тому було б цікаво наступного року провести для жителів міста подібні заходи.

Взагалі, треба методом проб та помилок дізнаватись, що цікаво молоді, всіляко залучати її до цього. Інакше нічого не вийде. Тому ми завжди чекаємо на пропозиції, готові працювати для їх реалізації.

Туристично-інформаційний центр Славутича

27 вересня у рамках фестивалю «Золота осінь Славутича» у приміщенні Кіно-концертного комплексу було відкрито [Туристично-інформаційний центр](#) — місце, де жителі міста та його гості можуть дізнатися інформацію про екскурсії Славутичем, до зони відчуження та найближчими туристичними місцями (Чернігів, Любеч та Михайло-Коцюбинське). Крім того, у Центрі можна взяти мапу, отримати інформацію про найближчі події та придбати сувеніри.

Більш детальну інформацію про Туристично-інформаційний центр (далі: ТІЦ) читайте у інтерв'ю з директоркою Агентства регіонального розвитку міста Славутич [Ариною СТАРОВОЙТОВОЮ](#):

— Для Славутича туризм завжди був актуальним, оскільки місто є супутником ЧАЕС та зони відчуження. Саме «чорнобильський туризм» є магнітом в усьому світі. Крім того, цього року була прийнята стратегія розвитку міста на 2021-2025 роки, в якій туризм визначений як один із чинників економічного розвитку, і тепер йому буде приділятися більша увага.

На сьогодні у туристично-інформаційному центрі працює лише один фахівець з туристичної гостинності. Через це графік роботи ТІЦ стандартний: понеділок-п'ятниця з 08:00 до 17:00, а неділя та субота — вихідні. На дверях є вся інформація, включаючи номер телефону та QR-код для запису на екскурсію.

Якщо ж говорити про користь для містян, зокрема для працівників ЧАЕС, то для їх гостей ми можемо організувати тур до зони відчуження прямо зі Славутича. Ми співпрацюємо з туристичними агенціями, і перша, з якою ми розпочали співпрацю в напрямку зони — це Gamma Travel. Якщо швидко набирається група з шести осіб, то сама поїздка організується протягом декількох днів!

На даному етапі ми плануємо групові

екскурсії раз на місяць, орієнтовно на останній тиждень місяця. Це буде цікава поїздка для гостей міста, бо це не тільки відвідування майданчика станції, але і інших ключових об'єктів зони, таких як ЗГРЛС «Дуга», Прип'ять, відвідування музею «Зірка Полин» у місті Чорнобиль, а також спілкування із самоселами. Працюють досвідчені гіді. Вже відбулось два таких тури і ми отримали дуже позитивні відгуки.

Крім того, подібні тури можна організувати регіоном. Ми маємо підписані меморандуми про співпрацю із навколишніми територіальними громадами та з Черніговом. Якщо гості забажають, ми можемо організувати такий індивідуальний тур. Є всі необхідні контакти для трансферу та для відвідування історичних пам'яток у населених пунктах, які знаходяться поруч — Любеч, Михайло-Коцюбинське, Чернігів. Ми маємо змогу знайти найкращих гідів, у тому числі англійських.

Також організовуються тури містом Славутич. Кошують вони недорого, це бюджетний захід. Залежно від кількості осіб, він може тривати від 40 хвилин до 2,5 годин. Є маршрути для так званого «родинного туру», тобто основна увага приділяється дітям.

Також є тури для тих, хто ще жодного разу не був у місті.

Для славутичан є [безкоштовні екскурсії](#). Дуже часто самі містяни не знають історії свого міста. Звичайно ж, ми не Львів, але і у нас є на що подивитись та що обговорити. Є ціла спільнота урбаністів, яким дуже цікавий Славутич, і вони вивчають його не тільки з туристичної, а й з наукової точки зору. Ми підвищуємо свою кваліфікацію і можемо провести архітектурну екскурсію, розказати, чому Славутич називають «еко-містом».

І на останок — інформація щодо сувенірів. Від містян вже довго існує запит на таку продукцію. Оскільки ми не є спеціалізованим магазином, а туристичним центром, то відібрали максимально цікаві речі. Вибір поки що невеликий, але всі позиції автентичні та вироблені у Славутичі: футболки та світшоти зі скетчами міста, що були намальовані львів'янином, який відвідував Славутич разом зі своїми студентами під час одного з воркшопів. В планах є випуск худі, при чому не тільки для дорослих, а і для дітей. Також серед сувенірних позицій є чашки, календарі та еко-устілки, виготовлені з кави і конопель.

Окремий вхід до туристично-інформаційного центру розташований у будівлі Кіно-концертного комплексу та виходить прямо на центральну площу міста.

VI фотоконкурс від ОМ ППО ЧАЕС

Організація молоді ППО ЧАЕС оголошує про початок прийому заявок на «VI Фотоконкурс Організації молоді ППО ЧАЕС».

До участі у конкурсі допускаються лише члени первинної профспілкової організації ЧАЕС.

Конкурс має 3 тематичні розділи:

1. «Славутич: краса в деталях»;
2. «ЧАЕС сьогодні»;
3. «Ранок починається з кави...».

Для участі необхідно надіслати «Заявку на участь», яку можна завантажити на Facebook ОМ ППО ЧАЕС: www.facebook.com/om.chnpp

Заповнену заявку слід надіслати на електронну пошту ОПМ ППО ЧАЕС: omprochaes@gmail.com.

Заявки приймаються до 31.10.2021.

«Зникаюча краса». Переможець конкурсу глядацьких симпатій 2019 року.
©Богдан Макаров (ЦТАВ)

У шістнадцяти підрозділах ЧАЕС вакциновано менше 50% персоналу

Згідно з даними, які озвучив на соціально-виробничій нараді заступник генерального директора ЧАЕС Костянтин ШЕФЕР, з-поміж усіх підрозділів ЧАЕС є 16, у яких вакцинувалося менше 50% персоналу.

«Вакцинація продовжується, але йде доволі повільно. Двома вакцинами привито приблизно 1000 робітників.

Україна йде до можливого локдауну, а

у випадку його впровадження, залучення персоналу до роботи у офісі буде можливо лише за умови вакцинації двома вакцинами», — сказав Костянтин Шефер.

За його словами, у практиці вакцинації можливе введення третьої, так званої «бустерної» дози вакцини, яка призвана посилити опір організму COVID-19 через півроку після ванцинації двома дозами. У зв'язку з цим мож-

ливе підвищення попиту на вакцини та, як результат, їх нестача.

«Якщо буде локдаун, то ми, звичайно ж, будемо його дотримуватися, однак, разом з тим не хотілося б зупиняти виконання виробничих завдань. Дуже хотілося б, щоб ті підрозділи, які беруть у цьому участь, були у перших рядах [на вакцинацію — ред.]» — наголосив виконуючий обов'язки генерального директора ЧАЕС Валерій Сейда.

Ukraine NOW

Газета: «Новини ЧАЕС»

Засновник: ДСП «Чорнобильська АЕС»

Газету засновано у 1995 році. Свідectво про держреєстрацію друкованого засобу масової інформації Кі №830 від 11 листопада 2004 року.

Рукописи, надані в редакцію, не редагуються й не рецензуються. Редакційна колегія може не поділяти точку зору авторів публікацій.

Відповідальний за випуск: Віталій Медвідь

Над номером працювали: Дмитрій Корчак, Анастасія Єрашова, Владислав Курччкін

Зворотній зв'язок: korchak@chnpp.gov.ua
+380 4593 421 24